

Sygn. akt XVI GC 1579/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Paweł Cegiełka

po rozpoznaniu w dniu 06 lipca 2016r. w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. K.**

przeciwko **A. S. (1)**

o zapłatę kwoty 18.698,03 zł

I. zasądza od pozwanego A. S. (1) na rzecz powoda W. K. kwotę 18.698,03 (siedemnaście tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt osiem 03/100) złotych wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 02 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego A. S. (1) na rzecz powoda W. K. kwotę 3.352 (trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt dwa) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.417 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. wydatki poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa w postaci kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej wysokości 1.213,30 (jeden tysiąc dwieście trzynaście 30/100) złotych, od uiszczenia których pozwany A. S. (1) był zwolniony, przejmuje na rachunek Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W..

Sygn. akt XVI GC 1579/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 kwietnia 2014r. (data nadania) W. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. S. (1) kwoty 18.698,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami (od kwoty 16.347,39 zł od dnia 1 października 2011r. do dnia zapłaty; 2.350,64 zł od dnia 2 lutego 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami wraz z kosztami procesu z tytułu odpowiedzialności odszkodowawczej członka zarządu za zobowiązania Spółki (...) Sp. z o.o. w W., wynikające z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 lutego 2012 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie o stgn. akt VIII GNc 375/12.(pозew. 4-6).

W dniu 30 kwietnia 2014r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. (nakaz zapłaty k. 24).

Pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podniósł, iż nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki (...) z uwagi na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości w dniu

29 listopada 2011r. Ponadto wskazał, iż powództwo w niniejszej sprawie jest przedwczesne z racji nieprawidłowego przeprowadzenia egzekucji z majątku spółki. (sprzeciw k.33-37).

W odpowiedzi na sprzeciw powód potrzymał swoje stanowisko w sprawie. Odnosząc się do zarzutów pozwanego, wskazał, iż wniosek o ogłoszenie upadłości został zgłoszony przez spółkę której członkiem zarządu był pozwany, zbyt późno. Spółka bowiem nie posiadała majątku choćby na częściowe zaspokojenie wierzycieli. Nadto wskazał, iż zarzut odkładania w czasie przez powoda wszczęcia postępowania egzekucyjnego jest niezasadny bowiem powód uzyskał tytuł wykonawczy w postaci nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 14 lutego 2012r. w dniu 27 marca 2012r., zaś wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce (...) został złożony do Komornika Sądowego w dniu 3 kwietnia 2012r. Podniósł równocześnie, iż komornik dokonał zajęcia rachunku bankowego w kwietniu 2012 r. kiedy to według twierdzeń pozwanego spółka miała posiadać wystarczające środki na rachunku dla zaspokojenia wierzytelności powoda, tym samym powód uznał zarzut nieprawidłowości prowadzonej egzekucji za niezasadny. (pismo procesowe powoda k. 90-96).

W dniu 29 grudnia 2014r. na skutek skargi wniesionej na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 29 października 2014r. oddalające wniosek pozwanego o zwolnienie z kosztów sądowych, Sąd zmienił powyższe orzeczenie, zwalniając pozwanego z ponoszenia wydatków na poczet wynagrodzenia biegłego ponad kwotę 1.500,00 zł. (postanowienie k. 126).

W dalszym toku postępowania strony potrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. (1) był członkiem zarządu Spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w okresie od 08 lutego 2008 roku (data zarejestrowania Spółki) do dnia 14 listopada 2012 r. Tego też dnia Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) powzięło uchwałę w sprawie odwołania A. S. (2) z funkcji członka Zarządu Spółki. (bezsporne; poparte: KRS spółki k.13-15, protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników k. 40-41). Przedmiotem działalności Spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. było m.in. świadczenie usług transportowych transportu kolejowego, drogowego towarów, morskiego przybrzeżnego pasażerskiego oraz towarowego, transportu wodnego śródlądowego pasażerskiego i towarów, jak również sprzedaży hurtowej i detalicznej owoców i warzyw. W dniu 29 sierpnia 2011 r., (w czasie pełnienia przez A. S. (1) funkcji członka zarząd), spółka (...) Sp. z o.o. w W. zawarła z W. K. umowę świadczenia usługi transportowej. Za wykonaną usługę (...) wystawił spółce fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 16.347,39 zł. Spółka nie uregulowała należności wynikającej z zawarcia powyższej umowy, wyrażonej w fakturze VAT. Wierzytelność ta stała się wymagalna w dniu 01 października 2011 roku. (bezsporne; poparte: faktura k. 97).

W dniu 14 lutego 2012r. Sąd Rejonowy w B. VIII Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt VIII GNc 375/12 wydał nakaz zapłaty na rzecz W. K. na kwotę 16.347,39 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 1 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.622,00 zł tytułem kosztów procesu w tym kwotę 2.417,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Powyższemu nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności postanowieniem z dnia 27 marca 2012r. (bezsporne; poparte: nakaz zapłaty k. 9, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności k.10).

Pismem z dnia 3 kwietnia 2012r. W. K. wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko Spółce, na podstawie powyższego nakazu zapłaty, do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w W. R. D. przeciwko spółce (...) (dowód: wniosek egzekucyjny k. 1 akt Km 1584/12)

Z uwagi na bezskuteczność egzekucji Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w W. R. D. postanowieniem z dnia 5 września 2013r. umorzył postępowanie w sprawie. W trakcie postępowania ustalono, iż umowy z rachunków bankowych spółki zostały skutecznie wypowiedziane z dniem 17 lutego 2012r., zaś na zapytanie kierowane do Urzędu Skarbowego, Centralnej Bazy Ksiąg Wieczystych oraz ZUS, otrzymano odpowiedzi negatywne. Komornik nie odnotował nadpłat dłużnika w podatkach. (dowód: postanowienie k.30, pismo z dnia 9 maja 2012r.

Banku (...) S.A. k. 13, wysłuchanie wierzyciela i dłużnika przed zawieszeniem lub umorzeniem k.22 akt Km 1584/12, zeznania świadków: k. R. D. i K. K. k. 150-150v).

Spółka (...) Sp. z o.o. w W. przestała spłacać swoje wymagalne zobowiązania już w lipcu 2010 roku. W 2011 roku spółka zanotowała stratę w sprzedaży produktów w wysokości 25.033,47 zł. Na dzień 29 listopada 2011r. Spółka dysponowała majątkiem w wysokości 56.936,03 zł w tym kwotą 34.646,25 zł środków w kasie i na rachunku bankowym. Spółka we wskazanej dacie była dłużnikiem łącznie 78 wierzycieli na kwotę 1.995.726,98 zł. Na dzień 29 listopada 2011 r. zobowiązania długoterminowe Spółki wynosiły 220.000 zł, zaś krótkoterminowe 2.181.357,13 zł. (dowód: wykaz majątku k. 5, bilans na dzień 23 listopada 2011r, k. 6-8 akt IX GU 121/11, krs nr (...) k.14, opinia biegłego k.158-184). W całym okresie 2011-2012 Spółka (...) Sp. z o.o. w W. była niewypłacalna; nie regulowała swoich wymagalnych zobowiązań, w tym zobowiązania wobec W. K. na kwotę 16.347,39 zł, wynikającego z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w B. (sygn. akt VIII GNc 375/12), które powstało 29 sierpnia 2011 roku (opinia biegłego k.158-184, opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 228-235).

W dniu 29 listopada 2011r. Spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., w imieniu której działał prezes zarządu A. S. (1), wniosła do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-P. IX Wydziału Gospodarczego o ogłoszenie upadłości Spółki obejmującej likwidację jej majątku.

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. IX Wydział Gospodarczy oddalił powyższy wniosek z uwagi na brak majątku wystarczającego na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. W uzasadnieniu wskazał na istnienie pozytywnej przesłanki do ogłoszenia jej upadłości jaką jest niewypłacalność w rozumieniu art. 10 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, (Spółka nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań, a ponadto zobowiązania te przekraczają wartość jej majątku. Stwierdził jednakże, że zachodzi przesłanka negatywna bowiem, Spółka nie posiada majątku, który umożliwiłby pokrycie kosztów postępowania upadłościowego (okoliczności bezsporne; poparte: postanowienie k. 98-104 z akt IX GU 121/11)

W dniu 27 grudnia 2013r. pełnomocnik powoda wezwał A. S. (1) na podstawie art. 299 ks.h. do zapłaty należności wynikającej z nakazu zapłaty o sygn. VIII GNc 375/12 w terminie do dnia 31 stycznia 2014r. W odpowiedzi A. S. (1) odmówił zapłaty kwoty wynikającej z wezwania, wskazując, iż nie odpowiada za długi spółki (...) z uwagi na złożony wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki. (dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 16-17, odpowiedź na wezwanie do zapłaty k.20).

Nieuiszczenie kwoty wskazanej w wezwaniu do zapłaty stało się przyczyną do wniesienia powództwa w niniejszej sprawie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, zeznaniach świadków oraz opinii biegłego z zakresu rachunkowości. Autentyczność złożonych w sprawie dokumentów przez strony nie była w trakcie postępowania kwestionowana, a Sąd z urzędu również nie dopatrywał się do tego podstaw. Powyższe dokumenty stanowiły tak dokumenty urzędowe (w szczególności orzeczenia sądów i komornika). Zeznania świadków Komornika sądowego R. D. oraz asesora komorniczego K. K., Sąd uznał za wiarygodne bowiem korespondowały ze zgromadzonymi dokumentami z akt sprawy komorniczej Km 1584/12, w szczególności decyzjami o zajęciu rachunków bankowych. wiarygodności, poszukiwaniu majątku dłużnika. Świadkowie potwierdzili prowadzenie czynności egzekucyjnych z całego majątku dłużnika, rodzaj tych czynności, poszukiwanie majątku dłużnika oraz bezskuteczności egzekucji. Powyższe stało się podstawą do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Ustaleń faktycznych Sąd dokonał również w oparciu o opinię biegłego ds. rachunkowości J. O., którą uznał za rzetelną, jasną i wyczerpującą. Biegły odpowiedział na wszystkie pytania Sądu, w tym w szczególności czy i kiedy zaistniały podstawy do ogłoszenia upadłości spółki (...) Sp. z o.o., czy wniosek o upadłość Spółka złożyła we właściwym czasie, jeśli nie to czy w razie złożenia go w terminie, powód zostałby zaspokojony z funduszu masy upadłości. Zarzuty do przedmiotowej opinii złożone przez pełnomocnika pozwanego w piśmie z dnia 01 września 2015 roku, okazały się niezasadne (k. 210-211). Pełnomocnik zarzucił sporządzenie opinii na podstawie założeń hipotecznych a nie dokumentach zgromadzonych a aktach sprawy. W szczególności dotyczyć to miało ustalonego przez biegłego okresu,

od kiedy Spółka przestała płacić swoje wymagalne zobowiązania, a przez to stała się niewypłacalna. Do powyższych zarzutów biegły odniósł się szczegółowo w opinii uzupełniającej z dnia 10 grudnia 2015 roku (k. 227-235). Wyjaśnił, iż o stanie niewypłacalności Spółki nie decyduje wartość jej majątku ale wielkość zobowiązań, które biegły ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach postępowania upadłościowego IX GU 121/11. Na podstawie wykazu spraw (złożonego ówczesnie przez samego wnioskodawcę) można było ustalić daty najstarszych nieuiszczonych zobowiązań przez Spółkę. Ponadto analiza ta wykazała, iż zobowiązania z roku na rok, systematycznie, począwszy od 2010 roku, narastały. Przesłanką niewypłacalności Spółki nie jest również nieściągalność należności przez wierzycieli, na co powoływała się pełnomocnik pozwanego. Okoliczność ta nie mała znaczenia w sprawie, jednakże – jak zauważył biegły, stwierdzenie stanu nieściągalności należności powoduje, iż należności nie zostały i tak spłacone od chwili ich powstania.

Powyższy stan faktyczny był w przeważającej części bezsporny między stronami postępowania. Strony były zgodne na okoliczność daty powstania zobowiązania Spółki oraz czasu pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu. Nie było tym samym sporne, iż czasie pełnienia przez niego tej funkcji (2008-2012), wierzytelność powoda powstała – 29 sierpnia 2011 roku i stała się wymagalna 01 października 2011 roku. Sporem objęta była natomiast data postania stanu niewypłacalności Spółki, a przez to podstawa ponoszenia przez pozwanego odpowiedzialności za zobowiązania Spółki oraz bezskuteczność egzekucji tj. kwestionowana przez pozwanego prawidłowość prowadzonych czynności egzekucyjnych. To co sporne wymagało zatem analizy pod kątem prawnym tak ustalonego stanu faktycznego oraz jego oceny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W myśl art. 299 § 1 k.s.h., członkowie zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ponoszą osobistą i solidarną odpowiedzialność za zobowiązania spółki, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna.

Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. są istnienie określonego zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w czasie, w którym dana osoba była członkiem zarządu spółki (a więc niepowstałego później), oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce, czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2011 r., II CSK 571/10, LEX nr 847124).

Zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. i stanowiącą jej odpowiednik procesowy normą art. 232 k.p.c., w procesie toczącym się w oparciu o art. 299 k.s.h. na powodzie spoczywa obowiązek wykazania, że pozwany sprawował funkcję członka zarządu spółki oraz, iż powód poniósł szkodę w postaci niewyegzekwowanej od spółki wierzytelności. Powód winien zatem wykazać istnienie określonego zobowiązania spółki w czasie, kiedy pozwany był członkiem jej zarządu, stwierdzonego w tym czasie lub później tytułem egzekucyjnym wydanym na rzecz powoda, a także bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu.

Paragraf 2 art. 299 k.s.h. w sposób enumeratywny wymienia przypadki, w których członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, a to wówczas, gdy wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Członka zarządu od przedmiotowej odpowiedzialności zwalnia również wykazanie, iż w czasie pełnienia przez niego funkcji w ogóle nie było podstaw do tego, by wnioskować o ogłoszenie upadłości bądź wszczynać postępowanie układowe.

Ciężar wykazania przesłanek pozytywnych w postaci pełnienia przez daną osobę obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania oraz bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce ciąży na powodzie, natomiast ciężar dowodu w zakresie istnienia uwalniających od tej odpowiedzialności - spoczywa na pozwanym. Powód wykazał powyższe

okoliczności, pozwany zaś temu nie sprostął. Okoliczność powstania zobowiązania powoda w czasie pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu (jak już wspomniano) była bezsporna w sprawie. Pozostaje do rozważania kwestia bezskuteczności egzekucji oraz niewyplacalności Spółki.

Postępowanie egzekucyjne toczyło się z całego majątku dłużnika, poprzez zajęcie wierzytelności, rachunków bankowych, ruchomości. Czynności te, wraz z poszukiwaniem majątku dłużnika (na wniosek wierzyciele) nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. Powyższe stało się podstawą umorzenia postępowania egzekucyjnego. O tym świadczą tak dokumenty znajdujące się w aktach komorniczych KM 1584/12 oraz zeznani świadków, którzy te czynności przeprowadzali czyli R. D. oraz K. K.. Jak wynika z analizy akt Km 1584/12 egzekucja przeciwko spółce prowadzona była zgodnie z wnioskiem wierzyciela W. K. z dnia 3 kwietnia 2012r. W. K. wraz z wnioskiem przedłożył tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. o sygn. VIII GNc 375/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 27 marca 2012r. Stosownie do treści art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, chyba, że ustawa stanowi inaczej. W przedmiotowej sprawie, wierzyciel kilka dni po otrzymaniu tytułu wykonawczego złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko Spółce (...). Tym samym zarzut strony pozwanej, iż powód zbyt długo zwlekał ze złożeniem wniosku celem wszczęcia egzekucji przeciwko spółce nie znajduje uzasadnienia na podstawie przedłożonych dowodów. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji przeciwko Spółce (...) zostało doręczone osobie uprawnionej do odbioru korespondencji w imieniu spółki w dniu 30 kwietnia 2012. Komornik Sądowy dokonał zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego oraz wierzytelności należne dłużnej spółce od urzędu Skarbowego. Czynności te okazały się bezskuteczne bowiem z informacji zwrotnej Banku wynikało, iż realizacja zajęcia środków na rachunku bankowym Spółki nie jest możliwa z uwagi na skuteczne wypowiedzenie przez dłużnika umów z rachunków bankowych w dniu 12 lutego 2012 r. a więc przed dniem wszczęcia egzekucji wobec dłużnej spółki. Zajęcie wierzytelności w Urzędzie Skarbowym również okazało się bezskuteczne z uwagi na brak nadpłat z tytułu podatków. Działający z upoważnienia Komornika sądowego aplikant komorniczy K. K. sporządził protokół z czynności egzekucyjnych dokonanych w miejscu siedziby dłużnej spółki, z którego wynika, iż czynności te nie doszły do skutku z uwagi na fakt, iż pod wskazanym adresem według informacji uzyskanej przez dokonującego czynności aplikanta komorniczego, spółka nie prowadziła działalności. Ostatecznie w toku egzekucji wyegzekwowano na rzecz wierzyciela kwotę 271,36 zł. Z uwagi na bezskuteczność dokonanych czynności egzekucyjnych postanowieniem z dnia 5 września 2013 r. wydano postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Jak wskazywali świadkowie Komornik Sądowy R. D. oraz asesor komorniczy K. K. czynności egzekucyjne były prowadzone zarówno przy ul. (...) jak również przy alei (...) a więc pod adresami wskazanymi w KRS jako siedziby spółki. Sąd dokonując analizy akt komorniczych oraz mając na uwadze odebrane zeznania świadków doszedł do przekonania, iż egzekucja komornicza w sprawie Km 1584/12 przeciwko Spółce (...) logistics była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami, z zachowaniem należytej staranności przy podejmowaniu czynności egzekucyjnych.

Należy zatem uznać, iż przesłanka bezskuteczności egzekucji zobowiązania z majątku spółki została spełniona. Pozwany nie kwestionował niewykazania przez powoda tej okoliczności. Nadto nie powołał choćby jednego składnika majątku, jakim Spółka dysponuje i z którego Komornik mógłby prowadzić egzekucję. Nie dostarczył materiału dowodowego uprawniającego do możliwości wyposażenia majątku spółki w aktywa, które w sposób łatwościągalny mogłyby stanowić zaspokojenie dla roszczeń wierzyciela. W tym zakresie Sąd podziela zapatrywanie wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2009 r. (V CSK 460/08), w którym SN stwierdził, iż „wymaganie bezskuteczności egzekucji do całego majątku spółki z o.o. nie może być rozumiane schematycznie; nie ma potrzeby kierowania egzekucji do tych składników majątku spółki, z których uzyskanie zaspokojenia jest w istniejących okolicznościach faktycznych nierealne”.

Powyższe spełnia bezsprzecznie przesłanki pojęcia bezskuteczności egzekucji, pod którym należy rozumieć przede wszystkim sytuację, w której prawnie zorganizowane działania organów egzekucyjnych, mające na celu zadośćuczynienie interesom wierzyciela (wierzycieli), które znalazły odzwierciedlenie w tytule egzekucyjnym, nie doprowadziły do spełnienia świadczenia przez dłużnika. Tym samym, mając na uwadze przedstawioną wyżej ocenę

dokonanych w toku egzekucji czynności, zarzut pozwanego o nieprawidłowym jej prowadzeniu jest całkowicie niezasadny.

Tak samo niezasadny jest zarzut pozwanego, iż wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony we właściwym czasie, stąd nie zachodzą przesłanki do ponoszenia przez niego odpowiedzialności z art. 299 k.s.h.

Zgodnie z art. 299 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody (§ 2).

Przepis art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z 19.11.1997 r. I PKN 375/97 OSNP 1998/18/537).

Uwzględniając treść tego przepisu podać trzeba, iż do pozwanego należało wykazanie przesłanek zwalniających go z odpowiedzialności. Pozwany pomimo obowiązku z art. 6 k.c. nie wykazał przesłanek ekskulpujących od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, a taki obowiązek spoczywa na członkach zarządu (por. wyrok NSA W-we z 22.02.2006 r. I (...) 575/05 LEX nr 250335).

Na okoliczność wykazania przesłanek zwalniających pozwanego z odpowiedzialności jako członka zarządu spółki (...) wskazał, iż w odpowiednim czasie został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki. Sąd dokonał analizy dokumentów z akt postępowania upadłościowego toczącego się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ IX Wydział Gospodarczy, które dowodzą, iż w czasie gdy pozwany był członkiem zarządu, Spółka była niewypłacalna, bowiem nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań a dodatkowo zobowiązane te przekraczały wartość jej majątku – zatem zachodziły przesłanki do ogłoszenia upadłości Spółki. Na etapie ogłaszania upadłości, oprócz poczynienia ustaleń co do istnienia przesłanek upadłościowych, Sąd upadłościowy jest zobowiązany zbadać, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 13 ust. 1 p.u.n., czy kandydat na upadłego dysponuje środkami wystarczającymi do przeprowadzenia postępowania upadłościowego. Ten rodzaj postępowania związany jest bowiem ściśle z koniecznością poniesienia pewnych stałych kosztów jego przeprowadzenia. Ustalenie poczynione w tym zakresie i prowadzące do konkluzji, iż firmę (...) na postępowanie upadłościowe, nie jest jednakże równoznaczne z przesądzeniem, iż dalszych środków nie uda się pozyskać w wyniku prowadzenia postępowania upadłościowego.

Taka też sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Wniosek o ogłoszenie upadłości zgłoszony w dniu 30 grudnia 2011 roku podlegał jednak oddaleniu z uwagi na wystąpienie przesłanek negatywnych postępowania upadłościowego, co zostało wykazane poprzez dokumenty zgromadzone w aktach o sygn. IX GU 121/11. Pozwany nie wykazał zaś zgodnie z ciężarem dowodzenia w niniejszym postępowaniu, iż zachodziły przesłanki zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, iż z analizy przedłożonych dokumentów dowodzących stan majątkowy Spółki, nie posiada ona środków na zaspokojenie chociaż w minimalnym stopniu swoich wierzycieli oraz nie jest wystarczający na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

W celu zbadania właściwego czasu na złożenie wniosku o zgłoszenie upadłości Spółki w toku postępowania został powołany dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości. Przedstawiona opinia w ocenie Sądu ma charakter kompleksowy, jest sporządzona w sposób jasny, rzetelny oraz niebudzący wątpliwości.

Zakresem oceny biegłego podlegał okres od 2011 do 2012 roku. Jak stwierdzono, obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości powstał wcześniej, niż badany okres stanu majątkowego spółki. Biegły określił go na dzień 9 sierpnia 2010 roku. Termin do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, określony został w art. 21 prawa upadłościowego i naprawczego i wynosi dwa tygodnie od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości. Przedmiotem ustaleń biegłego zatem w pierwszej kolejności było określenie terminu zaprzestania wykonywania wymagalnych zobowiązań spółki (...). Biegły, na podstawie analizy dokumentów spółki przedłożonych do akt IX GU

121/11, przedstawił wykaz wierzytelności wraz z datami wymagalności najstarszych roszczeń. Z wykazu tego wynika, iż od daty 26 lipca 2010 r. Spółka zaprzestała spłacać swoje wymagalne zobowiązania w stosunku do dwóch podmiotów wskazanych w wykazie. Po dacie 26 lipca 2010 zobowiązania Spółki narastały, a liczba wierzycieli na dzień 29 listopada 2011r. a więc na dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości wynosiła 78 podmiotów z łącznym zadłużeniem na kwotę blisko 2 milionów złotych. Od daty najstarszego wymagalnego zobowiązania biegły doliczył ustawowy termin 2 tygodniowy na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, co skutkowało przyjęciem, iż wniosek ten powinien być złożony w dniu 9 sierpnia 2010r.

W przedmiotowej sprawie wierzytelność powoda powstała w sierpniu 2011 r. Przedstawiona analiza biegłego prowadzi zatem do wniosku, iż w momencie powstania wierzytelność dłużna Spółka była niewypłacalna, a więc w realiach niniejszej sprawy wierzytelność ta w ogóle nie powinna powstać. Stąd wniosek, iż powód poniósł szkodę, w postaci niespłaconej przez Spółkę wierzytelności.

Zarzuty do opinii biegłego (jak już wskazano) okazały się niezasadne. Pozwany twierdził na okoliczność braku dokładnych informacji od kiedy należności spółka (...) stały się nieściągalne, przez co nie sposób ustalić daty, w której Spółka powinna zgłosić wniosek o ogłoszenie upadłości. Zgodnie z treścią art. 6 k.c. do pozwanego należało przedłożenie dowodów na poparcie swoich twierdzeń. W ocenie Sądu, biegły wykonując wskazaną opinię, oparł się na dokumentach zawartych w aktach niniejszej sprawy, jak również w aktach przedłożonych do wniosku o ogłoszenie upadłości w sprawie IX GU 121/11. Sąd nie znajduje powodów, dla których poczynione ustalenia, jak wskazał pozwany, miały charakter jedynie hipotezy. Przedłożone do akt sprawy bilanse spółki jak również spis wierzycieli doprowadziły do wykazania, iż w momencie powstania zobowiązania, spółka była niewypłacalna.

Uwzględniając powyższe przyjąć należy, iż nie zostały wykazane przesłanki zwalniające z art. 299 § 2 k.s.h.

Uwzględniając, iż wykazane zostały przesłanki odpowiedzialności pozwanych z art. 299 k.s.h. orzeczono jak w punkcie I sentencji. Odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzono z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej (por. uchwała Sądu Najwyższego odsetkach dnia 7 grudnia 2006 r. ;III CZP 118/06, OSNC 2007/9/136).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Wezwanie do zapłaty powód skierował do pozwanego dnia 23 grudnia 2013 roku (data nadania k. 17). Na powyższe pozwany odpowiedział pismem z dnia 22 stycznia 2014 roku, czyli na pewno w tej dacie wezwanie otrzymał. Powyższe oznacza prawo powoda do domagania się odsetek za opóźnienie w spełnieniu roszczenia od dnia 02 lutego 2014 roku. Od tej daty pozwany z pewnością pozostawał w opóźnieniu. Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty 16.347,39 zł od dnia 01 października 2011 r., bowiem w dacie od której powód żąda zasądzenia odsetek od w/w kwoty, należność ta była wymagalna od Spółki nie zaś od pozwanego A. S. (1) jako członka zarządu. Od dnia 01 października 2011 roku pozwany nie był bowiem w opóźnieniu w stosunku do powoda. Inna sytuacja byłoby w razie kapitalizacji odsetek (i zaliczenia ich w ten sposób do wartości odszkodowania), co jednak nie miało miejsca.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c., zasądzając na rzecz powoda – jako wygrywającego proces niemalże w całości (powód uległ jedynie w niewielkiej części żądania odsetek) – poniesione przez niego w toku procesu koszty. Na koszty celowej obrony złożyły się w przedmiotowym postępowaniu opłata od pozwu w kwocie 935,00 zł, opłata skarbową należną od dokumentu pełnomocnictwa (17 zł) (co zostało potwierdzone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 marca 2003 r., III CZP 2/03, OSNC 2003/12/161) i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego będącego radcą prawnym w wysokości 2.400 zł. Koszt wynagrodzenia pełnomocnika procesowego pozwanego będącego radcą prawnym ustalono na podstawie § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Pozwany w toku procesu postanowieniem z dnia 29 grudnia 2014r. został zwolniony z ponoszenia wydatków na poczet wynagrodzenia biegłego ponad kwotę 1.500 zł, a zatem wydatki poniesione ponad kwotę od której pozwany był zwolniony, w wysokości 1.213,30 zł (I opinia pisemna 2.477,36 zł, zwolnienie pozwanego ponad kwotę 1.500 zł, zostaje **977,36 zł** oraz II opinia – **235,94 zł, suma 1.213,30 zł**) przejął na rachunek Skarbu Państwa- Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie.

Z tego względu Sąd orzekł jak w punkcie IV sentencji wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.